

416 Cum să nu îți cânt, Isuse

Cum să nu îți cânt, I - su - se, cum să nu îți cânt, Cum să nu slă - vesc eu, oa - re, Nu - me - le Tău sfânt? Am stri - gat, am stri - gat spre Ti - ne Doam - ne, Doam - ne, și m - ai as - cul - tat, Bu - cu - ri - a și lu - mi - na, mi - e mi le - ai dat.

A

1 Cum să nu îți cânt, Isuse, cum să nu îți cânt,
Cum să nu slăvesc eu, oare, Numele Tău sfânt?

Refren:

Am strigat, am strigat spre Tine Doamne
Doamne, și m-ai ascultat,
[: Bucuria și lumina, mie mi le-ai dat. :]

2 Cum să fac acum mai bine,
lumii-ntregi să spun,
Cât de mare-i al Tău Nume, cât ești Tu de bun.

3 Aduc lacrimile mele, cântul meu duios,
Și slăvesc cu ele-ntruna Domnului Cristos.

4 Până-n veci voi spune, Doamne,
cât de adevărat
Și puternic e-al Tău Nume, scump și minunat.

4 Vreau să strig de bucurie Ție ne-ncetat,
Să-mi aduc mereu aminte că Tu m-ai salvat!
5 Tu m-ai scos din astă lume la lumina Ta,
Multe lacrimi penru mine-au curs pe fața Ta.

6 Când erai pe cruce sus, o, Isuse scump
Te-ai uitat cu mare jale la noi pe pământ.

7 Și-ai strigat cu glasul tare către ceruri sus,
Atunci îngerii din ceruri de jale au plâns.

B

1 Cum să nu îți cânt, Isuse, cum să nu îți cânt,
Cum să nu slăvesc eu, oare, Numele Tău sfânt?

Refren:

Am strigat, am strigat spre Tine Doamne,
Doamne, și m-ai ascultat,
[: Bucuria și lumina, mie mi le-ai dat. :]

2 Cum să tac, o, cum că-mi vine,
lumii-ntregi să-i spun,
Cât de bun ai fost cu mine, cât ai fost de bun.

3 Unde-s lacrimile, glasul, cântecul de-ajuns
Să vestesc cu ele mila care mi-a răspuns.

4 Până-n veci voi spune, Doamne,
cât de adevărat
Ți-e Cuvântul și iubirea ce m-au ascultat.

5 Până-n veci voi spune, Doamne,
cât de adevărat
Și puternic e-al Tău Nume, scump și minunat.